διαφθορά είναι διάχυτη στην ελληνική κοινωνία και για να καταπολεμηθεί απαιτείται πάνω απ' όλα πολιτική βούληση, κάτι που δεν υπάρχει. Το κόστος της φτάνει τα 33 δισ. ευρώ ετησίως, συνεπώς αν για 10 χρόνια δεν είχαμε φαινόμενα διαφθοράς, θα είχε εκλείψει το δημόσιο χρέος της χώρας.

Τα λόγια αυτά ανήκουν στο πλέον αρμόδιο πρόσωπο για το ζήτημα, τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης Λέανδρο Ρακιντζή, ο οποίος σε δημόσια συζήτηση στο βιβλιοπωλείο «Ιανός», κατέθεσε την εμπειρία του επί του θέματος και αφηγήθηκε μερικά από τα χαρακτηριστικότερα περιστατικά κακοδιοίκησης, αδιαφάνειας και ατασθαλιών στον δημόσιο τομέα που έχει συναντήσει μέχρι τώρα στην 11χρονη θητεία του.

Οι επίορκοι δημόσιοι υπάλληλοι

Για το επίκαιρο θέμα των επίορκων δημοσίων υπαλλήλων, ο κ. Ρακιντζής σκιαγράφησε το προφίλ των περισσοτέρων, αναφέροντας ότι συνήθως πρόκειται για άτομα με ανώτατο εκπαιδευτικό επίπεδο, βρίσκονται κοντά στη σύνταξη και κατέχουν θέσεις σε υψηλά κλιμάκια της ιεραρχίας, κυρίως διευθυντικές. Χάρη στον πόστο τους διαθέτουν οικονομική ευχέρεια, με αποτέλεσμα όταν κατηγορηθούν για διαφθορά και παραπεμφθούν στο δικαστήριο, να αναθέτουν την υπόθεσή τους στους καλύτερους και ακριβότερους δικηγόρους, οι οποίοι συχνά πετυχαίνουν την αθώωσή τους.

Η διαφθορά - το «φακελάκι»

Λόγω της οικονομικής κρίσης, είπε, έχουν λιγοστέψει τα φαινόμενα διαφθοράς, αλλά και έχουν μειωθεί αισθητά τα σχετικά «κόστη» με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα το «φακελάκι»: Πριν από τα μνημόνια γιατροί ζητούσαν από τους ασθενείς ακόμα και 5.000 ευρώ, ενώ σήμερα το αντίστοιχο ποσό έχει πέσει στα 300 ευρώ.

Γιατροί, ωστόσο, εμπλέκονται και σε υποθέσεις που στοιχίζουν σε ανθρώπινες ζωές, επιβαρύνουν παράνομα τα ασφαλιστικά ταμεία, ενώ άλλοι προκειμένου να γλυτώσουν την τσιμπίδα του νόμου εφευρίσκουν φθηνές δικαιολογίες. Ειδικότερα, ο κ. Ρακιντζής υπενθύμισε την υπόθεση χειρούργου που κατάφερε να προαχθεί σε καρδιοχειρουργό προσκομίζοντας ακόμα και πλαστή συστατική επιστολή του Μαγκντί Γιακούμπ. Κίνησε τις υποψίες και τελικά απολύθηκε όταν διαπιστώθηκε ότι οι ασθενείς του που πέθαιναν στα

χέρια του ήταν τριπλάσιοι σε σχέση με τον μέσο όρο των συναδέλφων του.

Σε μεγάλο κρατικό νοσοκομείο αποκαλύφθηκε ότι σε μόλις έξι μήνες 32 χειρουργοί, εκμεταλλευόμενοι τις υποδομές του ιδρύματος, εξυπηρετούσαν την ιδιωτική πελατεία τους κάνοντας εκατοντάδες αισθητικές επεμβάσεις (μπότοξ, ανόρθωση στήθους, επιθέματα στο πρόσωπο, ρινοπλαστικές και λιποαναρροφήσεις) και τις δήλωναν ως επείγοντα περιστατικά (σκωληκοειδίτιδα κ.λπ), επιβαρύνοντας τον ασφαλιστικό φορέα του «ασθενή».

Γιατρός δημόσιου νοσοκομείου διατηρούσε, κατά παράβαση της νομοθεσίας, ιδιωτικό ιατρείο. Την ώρα που εκπρόσωποι των αρχών διενέργησαν έλεγχο στο ιατρείο του βρίσκονταν στην αναμονή 6-7 ασθενείς του. Ο γιατρός δικαιολογήθηκε λέγοντας ότι βρίσκεται στο χώρο όχι για άσκηση του επαγγέλματός του, αλλά γιατί γιορτάζει τα γενέθλιά του και ότι οι παρευρισκόμενοι είναι συγγενείς και φίλοι που ήρθαν για να του ευχηθούν.

«Αμαρτωλά» δημόσια έργα

Ο γενικός επιθεωρητής αναφέρθηκε και σε «αμαρτωλά» δημόσια έργα με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα την παράκαμψη της Σπάρτης. Ο εργολάβος εισέπραξε το σύνολο των 17 εκατ. ευρώ που προϋπολογίστηκε το έργο, το οποίο ωστόσο ουδέποτε κατασκευάστηκε, με αποτέλεσμα η χώρα να απειλείται από την ΕΕ με υψηλό πρόστιμο.

Ο κ. Ρακιντζής υποστήριξε ότι για να αντιμετωπιστεί η διαφθορά θα πρέπει να αλλάξει η νοοτροπία του λαού αλλά και να υπάρχει σχετική πολιτική βούληση. «Όλες οι κυβερνήσεις διακηρύττουν ότι θα πατάξουν τη διαφθορά και ότι το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκκαλο, αλλά μέχρι τώρα δεν έχω δει κανένα μαχαίρι να φτάνει στο κόκκαλο» πρόσθεσε.

Ο ίδιος πρότεινε την κωδικοποίηση της νομοθεσίας για να διαπιστωθεί ποιοι νόμοι είναι σε ισχύ και ποιοι είναι ανενεργοί. Με αυτό τον τρόπο, διευκρίνισε, θα έχουμε ασφάλεια Δικαίου, που αποτελεί ένα από τα προαπαιτούμενα της διαφάνειας. Από συστάσεως του ελληνικού κράτους έως σήμερα, συμπλήρωσε, έχουν ψηφιστεί 17.500 νόμοι και έχουν εκδοθεί 120.000 εγκύκλιοι, ενώ ο Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός αποτελείται από 30.000 σελίδες.